

РЕШЕНИЕ

№ 4279

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2869** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от К. Д. Т. срещу Решение от 11.11.2020 г. на СРС, постановено по НАХД № 8737/2020 г. по описа на СРС 107 н.с.

С касационната жалба се иска отмяна на оспореното решение при следните мотиви: Счита, че при установяване на нарушение превишение на скоростта с мобилна камера, е абсолютно недопустимо издаването на електронен фиш, както е сторено в процесния случай. Счита, че в такива случаи е приложим общият ред за санкциониране. Сочи, че по делото не е изготвена съдебно-техническа експертиза и съдът се е позовал изцяло на писмените доказателства, представени от органа, което квалифицира като съществено процесуално нарушение.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Н.. Ответникът не се представлява.

Представителят на СГП намира жалбата за основателна.

Съдът, в настоящи си състав, въз основа на становищата на страните и като съобрази данните по делото и закона, намира следното.

Жалбата е допустима, но неоснователна, при съобразяване на следното: С оспореното решение на СРС е установено и прието следното:

С Електронен фиш серия К № 3395728 издаден от СДВР на К. Д. Т. е наложено наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева на осн. чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

На 12.02.2020 г. в 13:29ч. в [населено място], по [улица]до бензиностанция „Е.“ с посока на движение от [улица]към бул.“Д-р П.Д.“ лек автомобил марка "БМВ", модел "М6" с регистрационен номер СВ 8800КК, собственост на лицето К. Т., управляван от жалбоподателя Т., се движел с превишена скорост. Нарушението било установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-560 . Преминавайки в района на контрол, посоченият лек автомобил се движел със скорост от 74 км/ч, при максимално разрешена в рамките на населените места скорост от 50 км/ч. Скоростта на движение на моторното превозно средство била установена с посоченото по-горе техническо средство, чрез изготвяне на видеозапис с пореден № 10266, като кадри от видеоклипа били отразени на хартиен носител чрез изготвяне на четири броя фотоснимки, отразяващи, дата, точен час, скорост и регистрационен номер на превозното средство, точни географски координати.

Въз основа на посочения снимков материал и справка за регистрация на МПС, на основание 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 1 ЗДвП, на собственика на превозното средство Т. бил издаден Електронен фиш, серия К, № 3395728. При връчване на електронния фиш, собственикът на превозното средство, не е посочил друго лице като действителен водач на автомобила.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът приел: Електронен фиш серия К № 3395728 е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити, изброени изрично и изчерпателно в изречение второ на посочената разпоредба, а именно: данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, лицето, срещу което се издава, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Съгласно § 1а, т. 63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш представлява "електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи", т.е. се генерира автоматично, на база информация, постъпила от АТТС. Действително в ЕФ не е посочен редът за обжалване на същия, но видно от факта на съществуване на настоящото производство, това не е довело да ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Съдът приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. От приобщените по делото писмени доказателства ставало ясно, че автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта спада към одобрените типове средства за измервания, като същото представлява мобилна система за видеоконтрол на правилата за движение по пътищата. Използваното в настоящия случай устройство с инвентарен номер 560 е преминало проверка за изправност на 30.10.2019 г., като резултатите от същата са отразени в Протокол № 4-38-19 и същото е било технически изправно. При осъществения на 12.02.2020 г. чрез него контрол върху скоростта на

движение на превозните средства, са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства за контрол на правилата за движение. Видно от приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта, съставен по образец -Приложение към чл. 10 от Наредбата, на 12.02.2020 г., за времето от 13.00 до 15.00 часа контрол върху скоростта на движение на пътните превозни средства е осъществявана чрез техническото средство, монтирано в паркиран на мястото служебен автомобил, като същото е работило в автоматичен режим, и след привеждането му в действие, функционира без намеса на контролен орган.

С оглед на това, от една страна е налице приложение на предварително определена процедура, установена в цитирания подзаконов нормативен акт, като следва да се изтъкне, че посочената наредба детайлно регламентира реда за използване на мобилните системи за видеоконтрол, а от друга използваното техническо средство, при установяване на нарушението функционира без намеса на контролен орган, т.е. същото отговаря на изискванията към техническите средства по чл. 165, ал. 2, т. 7 ЗДвП(редакция към датата на деянието), съгласно даденото от върховната съдебна инстанция тълкуване и заложените в ТР № 1 от 2014 г. на ВАС, критерии. От своя страна, нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, в редакцията от 13.03.2015 г. предвижда че "при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение". Понятието за автоматизирано техническо средство или система е легално дефинирано в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, въведена също с изменението на ЗДвП от 13.03.2015 г. Видно от посоченото в цитираната разпоредба, техническото средство може да бъде както стационарно, така и мобилно-"прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", както е в настоящия случай. Мобилна система за видеоконтрол е въведена в експлоатация от присъствалия на мястото на контрол служител на СДВР, което обаче не противоречи на реда за използване на автоматизирани технически средства от категорията на мобилните, включително с оглед разпоредбите на чл. 9, ал. 3 и, ал. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Поради това за установените чрез използваното техническо средство нарушения, е приложим специалният ред за реализиране на административно наказателна отговорност, чрез издаване на Електронен фиш. (В този смисъл и- Решение № 2066 от 28.03.2018 г. по адм. д. № 1006/2018 г. на АССГ, Решение № 1941 от 23.03.2018 г. по адм. д. № 656/2018 г. на АССГ, Решение № 1329 от 01.03.2018 г. по адм. д. № 12455/2017 г. на АССГ, Решение № 7673 от 13.12.2017 г. по адм. д. № 10636/2017 г. на АССГ, Решение № 884 от 15.02.2017 г. по адм. д. № 11073/2016 г. на АССГ, Решение № 7703 от 05.12.2016 г. по адм. д. № 8910/2016 г. на АССГ и други). Следва да се изтъкне, че уточнението на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, относно отсъствието на контролен орган и нарушител, касае процеса по генериране на самия електронен фиш, а не на установяване на нарушението.

На жалбоподателя е било повдигнато обвинение за осъществено от негова страна

административно нарушение, като съгласно издадения електронен фиш Т. е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, тъй като, като водач на моторно превозно средство е управлявал същия със скорост над максимално разрешената, съгласно таблицата, част от посочената разпоредба. Съгласно същата, при липса на изрична сигнализация с пътен знак за друго ограничение на скоростта, скоростта, с която трябва да се движат водачите на превозни средства категория "В", в населено място е до 50 км/ч. Техническото средство за контрол на правилата за движение по пътищата е отчело скорост на движение от 74 км/ч, и при отчитане на допустимото отклонение от 3 км/ч е прието превишение на скоростта от 21 км/ч. Следователно, автомобилът управляван от жалбоподателя се е движил със скорост, превишаваща максимално допустимата за съответния пътен участък с 21 км/ч, с което е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП. Субектът на нарушението е определен при спазване на процедурата по чл. 189, ал. 5 ЗДВП, като не се констатират нарушения в тази връзка.

Настоящият състав на съда споделя напълно подробно и задълбочено изложените мотиви на СРС. Намира, че съдът, при пълно и всестранно изясняване на фактическата обстановка, правилно е приложил закона. Не се споделят аргументите на касатора, че във въззивното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като не е изготвена съдебно-техническа експертиза на устройството. От страна на жалбоподателя такова искане не е направено при разглеждането на делото, а при липса на оспорване на определени обстоятелства за съдът не възниква задължение да ги обследва дори и с оглед на служебното начало. В жалбата до въззивния съд се моли единствено за внимателно анализиране на техническата годност на устройството, както и дали не е манипулирано. При липса на конкретни доводи в такава посока не съществува задължение на съда да подлага на съмнение изложените в протокол за използване на АТСС данни, нито протокола за проверка годността на мобилната система.

Съдът намира, че с оглед настъпилите нормативни изменения на ЗДВП от 2015 г. и приемането на Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. на МВР за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства за контрол на правилата на движение, установяването на такива нарушения посредством мобилни устройства, но при съобразяване с условията ѝ, е допустимо и правилно. Районният съд подробно е обсъдил спазването на процедурата при установяване на нарушението за процесния случай, което не се опровергава и се споделя от настоящия състав. По изложените съображения, решението следва да бъде оставен в сила. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.11.2020 г. на СРС, постановено по НАХД № 8737/2020 г. по описа на СРС 107 н.с.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

